

בעניין:

על ידי עוה"ד

התובע

- נגד -

על ידי עו"ד

הנתבעת

פסק בוררות

רקע כללי

1. התובע הוא שחקן כדורגל. הנתבעת היא בעלת הזכויות בקבוצת הכדורגל של ההתאחדות ("הקבוצה"), אשר במועדים הרלוונטיים להליך לקחה חלק במשחקי של ההתאחדות לכדורגל בישראל.
2. התובע שיחק במדי הקבוצה מגיל צעיר. בשנת 2017 נחתם בין הצדדים הסכם, בו נקבע כי התובע ישחק בשורות הקבוצה בעונת 2017/18, שלאחריה, תהיינה לנתבעת ארבע אופציות להארכת ההתקשרות עם התובע למשך עונת משחקים אחת בכל פעם.
3. הנתבעת מימשה את האופציות והאריכה את ההתקשרות עם התובע. זמן קצר לאחר תחילת עונת 2020/21, הודיעה הנתבעת לתובע על ביטול ההתקשרות.
4. בחודש נובמבר 2020, לאחר דין ודברים בין הצדדים, שב התובע לשורות הקבוצה ובין הצדדים נחתם הסכם חדש, שהסדיר את מערכת היחסים ביניהם למשך יתרת עונת 2020/21.
5. בחודש ספטמבר 2021, חתמו הצדדים על הסכם חדש, על פיו סוכם כי התובע ימשיך לשחק בשורות הקבוצה גם בעונת 2021/22.
6. בסיום עונת 2021/22 הסתיימה ההתקשרות בין הצדדים ולא חודשה. בהמשך, עבר התובע להתגורר בארצות הברית לצורך לימודים.

כתבי הטענות וטענת ההתיישנות

7. בחודש מרץ 2023, הגיש התובע נגד הנתבעת כתב תביעה למוסד לבוררות וגיזור של ההתאחדות לכדורגל. בכתב התביעה טען התובע כי הנתבעת נותרה חייבת לו סכומי כסף שונים.
8. חלק מטענות התובע בכתב התביעה ומן הסכומים שנתבעו על ידו, התייחסו לעונת המשחקים 2020/21. בהקשר זה טען התובע, בין היתר, כי הנתבעת נותרה חייבת חלק מן השכר שהיא התחייבה לשלם לו (בגין חודשים אוגוסט עד נובמבר 2020). עוד נטען כי הנתבעת לא שילמה לתובע פרמיות להן היה התובע זכאי בגין נקודות שהקבוצה צברה.

9. בנוסף לכך, נטען בכתב התביעה כי הנתבעת לא שילמה לתובע את השכר המגיע לו בגין חודש מאי 2022, בסכום של 5,300 ש"ח (ברוטו).
10. בנוסף לתביעה בגין שכר ופרמיות, כלל התובע בכתב התביעה עילות נוספות ובין היתר טען כי על הנתבעת לשלם לו פיצוי בגין אופן פיטוריו, בין היתר מכיוון שלטענתו, לא נערך לו שימוע כדין. בנוסף, תבע התובע מן הנתבעת סכומי כסף נוספים בגין הפרשות פנסיוניות שבוצעו לטענתו בחסר, דמי הבראה שלא שולמו, פיצויי הלנת שכר ועוד.
11. בסך הכל, העמיד התובע את תביעתו נגד הנתבעת על סכום כולל של 165,129 ש"ח.
12. בכתב ההגנה, כפרה הנתבעת במרבית טענות התובע. מעבר לכך, טענה הנתבעת כי לפי הוראת תקנה 1(ו) לתקנון המוסד לבוררות וגישור של ההתאחדות לכדורגל ("תקנון המוסד לבוררות"), התביעה, ככל שהיא מתייחסת לתקופה שעד סוף עונת 2020/21 – התיישנה. עוד נטען כי אם ייפסק לטובת התובע סכום כלשהו, אזי מכל סכום כאמור יש לקזז סכומים ששולמו לתובע עבור נכות זמנית.
13. ביום 8.8.2023 התקיימה ישיבה מקדמית, במהלכה התייחסו באי כוח הצדדים, בין היתר, לסוגיית ההתיישנות. בעקבות זאת, הוריתי לצדדים להשלים את טענותיהם בנושא זה בכתב.
14. בהחלטתי מיום 4.9.2023, קיבלתי את טענת ההתיישנות וקבעתי כי עילות התביעה, ככל שהן נוגעות לתקופה שעד סוף עונת 2020/21 (31.5.2021) - התיישנו ודינן להידחות. באותה החלטה הבהרתי כי הדיון ביתר טענות התובע, יימשך כסדרו.

הפלוגתאות

15. בהמשך להחלטתי מיום 4.9.2023, הגישו הצדדים הודעה מוסכמת אודות הפלוגתאות שנתרו להכרעה לאחר ההחלטה בדבר התיישנות חלק מעילות התביעה. על פי ההודעה, הפלוגתאות הן:

טענות התובע:

- 15.1. שכר חודש מאי 2022 והלנת שכר בגין רכיב זה;
- 15.2. דמי הבראה לעונת 21/22;
- 15.3. פיצוי בגין הנפקת תלושים פיקטיביים לעונת המשחקים 21/22;
- 15.4. פיצוי בגין הליכים פיטורים שאינו כדין לרבות אי קיום שימוע;
- 15.5. פיצוי בגין נזק לא ממוני - עוגמת נפש.

טענות הנתבעת: קיזוז סך של 9,548 ש"ח, שהתובע קיבל מביטוח לאומי.

ההסדר הדיוני

16. בהמשך להודעה בדבר הפלוגתאות, הושג בין הצדדים הסדר דיוני לפיו פסק הבוררות יינתן על סמך החומר הקיים בתיק, ללא שמיעת ראיות.
17. בהמשך, הגיש כל אחד מן הצדדים את סיכומיו.

סיכומי התובע

18. בסיכומים מטעמו, חזר התובע על הטענות שהועלו על ידו בכתב התביעה. באשר לסעדים, דרש התובע כי הנתבעת תשלם לו את השכר שלא שולם לו, לטענתו, בגין חודש מאי 2022, בסכום של 5,300 ש"ח (ברוטו) וכן הפרשי הצמדה וריבית ופיצויי הלנה בגין סכום זה.
19. בנוסף לכך, טען התובע כי על הנתבעת לשלם לו פיצוי הלנה, בגין הלנת שכרו בחודשים ספטמבר ואוקטובר 2021, אשר לפי הנטען נמשכה כחודש ימים (לכל אחד מן התשלומים).
20. עוד נטען כי התובע זכאי לפיצוי בגין הפגמים שנפלו, לשיטתו, בהליך פיטוריו ובין היתר העובדה שלא נערך לו שימוע וכי, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק פיצויי פיטורים, הנתבעת לא הציעה לו הסכם העסקה חדש, בטרם הגעת ההסכם הנוכחי לסיום.

21. התובע ביקש כי הנתבעת תחויב לשלם לו, בגין הלנת שכר ובגין הפגמים שנפלו לטענתו בהליך פיטוריו, סכום כולל של 21,200 ש"ח, המשקף 4 משכורות (בסך של 5,300 ש"ח כל אחת). לשם המחשת הפיצוי המגיע לו בראש נזק זה, ציין התובע כי הפיצוי המגיע לו בגין הלנת שכר חודש מאי 2022 לבדו, מסתכם בסכום של כ-44,000 ש"ח.
22. בנוסף לכל אלה, טוען התובע כי למשך מספר חודשים, הנתבעת לא הפקידה עבורו כספים בקרן הפנסיה וכי השלמת ההפקדות בוצעה רק בתחילת הליך הבוררות. בהקשר זה נטען כי למרות שלא בוצעו הפרשות, בתלושי השכר שהונפקו לו, בוצעו ניכויים לטובת הפקדות בקרן הפנסיה, מה שהפך את התלושים לפיקטיביים. התובע דורש בהקשר זה פיצוי בסכום כולל של 50,000 ש"ח.
23. בנוסף לכך, תובע התובע דמי הבראה בגין 7 ימי הבראה, בסכום של 2,926 ש"ח.
24. לבסוף, תובע התובע מן הנתבעת סכום של 20,000 ש"ח בגין עוגמת נפש ונזק לא ממוני. בהקשר זה ציין התובע כי בסיום עונת 2021/22 הוא הפסיק לשחק כדורגל מקצועי (ובישיבה המקדמית שהתקיימה בפניי הבהיר בא כוחו כי התובע עבר להתגורר בארצות הברית לצורך לימודים) וכי אחת הסיבות העיקריות לכך, היא אופן התנהלות הנתבעת כלפיו.
25. בהתייחס לטענת הקיזוז של הנתבעת, טוען התובע כי יש לדחות את הטענה, שכן הסכומים שקיבל מן המוסד לביטוח לאומי, שולמו בגין תקופה לגביה נקבע כי תביעתו התיישנה.

סיכומי הנתבעת

26. בסיכומים מטעמה, כפרה הנתבעת במרבית טענות התובע וביקשה כי תביעתו תידחה. בהקשר זה נטען כי התובע כלל לא גילה עניין בהליך הבוררות.
27. כטענה מקדמית, טענה הנתבעת כי סיכומי התובע כוללים הרחבת חזית ביחס לפלוגתאות שהוסכמו בין הצדדים. לטענת הנתבעת, הרחבת החזית חלה על טענת התובע כי הנתבעת לא הציעה לו הסכם חדש; לתביעה להלנת שכר בגין חודשים ספטמבר ואוקטובר 2021; ולתביעה לפיצוי בגין תלושי שכר פיקטיביים שהונפקו לתובע לפני תחילת עונת 2021/22. לטענת הנתבעת, יש לדחות על הסף את טענות התובע בהקשר זה, שכן הן חורגות מן הפלוגתאות, כפי שהוגשו על ידי הצדדים.
28. במישור העובדתי, ציינה הנתבעת כי לתובע הוצע להשתתף באימוני הקבוצה עם תחילת עונת 2022/23, אך הוא השיב כי אין בכוונתו לעשות כן, שכן הוא מעוניין "להתאורר מהמועדון".
29. עוד נטען כי בזמן אמת, לא הלין התובע ולא העלה כל טענה אודות הסכומים שהנתבעת חייבת לו ושמצאו ביטוי בכתב התביעה. לטענת הנתבעת, עובדה זו מלמדת על חולשתן של הטענות.
30. מכאן עברה הנתבעת לדון בדרישותיו הפרטניות של התובע. בקשר לתביעה לתשלום שכר בגין חודש מאי 2022, נראה כי הנתבעת אינה כופרת בטענת התובע כי שכר זה לא שולם לו, אולם היא טוענת כי יש לדחות את התביעה, שכן מן הסכום המגיע לתובע, יש לקזז את הסכום ששולם לו במהלך תקופת ההסכם, על ידי המוסד לביטוח לאומי, בגין פציעות ונכויות זמניות. בהקשר זה נטען כי הסכום המדובר שולם לתובע על ידי המוסד לביטוח לאומי בפועל בחודש אוגוסט 2022 – מועד שאינו נתפס ברשתה של תקופת ההתיישנות.
31. באשר לדמי הבראה, מפנה הנתבעת להסכם העסקתו של התובע, שם נקבע כי – "דמי הבראה כלולים בשכר החודשי הכולל". למען הזהירות נטען כי בהתאם לחוק ניתן לפדות דמי הבראה רק עבור שנתיים אחרונות של העסקה.
32. באשר לטענת התובע לפיה הונפקו לו תלושי שכר פיקטיביים, טוענת הנתבעת כי טענת התובע אינה מבוססת על עילה או תקדים משפטי כלשהו. לגוף העניין מאשרת הנתבעת כי למשך מספר חודשים, לא בוצעו על ידה הפרשות פנסיוניות, אולם לטענתה מדובר בשגגה בתום לב, אשר תוקנה לפני תחילת הדיון בהליך הבוררות. בנוסף נטען כי אין זה סביר או הגיוני כי הסכום הנתבע על ידי התובע בראש נזק זה נותר על כנו גם לאחר דחיית חלק ממרכיבי התביעה בגין התיישנות.

33. בכל הנוגע לטענות התובע לגבי הליך פיתוריו, שבה הנתבעת וטוענת כי היא זימנה את התובע לאימוני הקבוצה לקראת עונת 2022/23, אך התובע בחר, מיוזמתו, שלא להצטרף לאימונים. כל זאת, לטענתה, מכיוון שהוא תכנן, מבעוד מועד, מלכתחילה לעבור להתגורר בארצות הברית.
34. לטענת הנתבעת, מכיוון שהסכם העסקה האחרון נחתם בחודש ספטמבר ונקבע שיסתיים בסיום אותה עונה, ללא אופציה למי מהצדדים וכן העובדה שהתובע ביקש להוסיף סעיף המתיר לו לעזוב את הקבוצה ללא תמורה בחודש ינואר, מכל אלה נובע כי לתובע לא הייתה ציפייה אמיתית כי הנתבעת תאריך את תקופת ההתקשרות בין הצדדים וכי אם לא תהיה מעוניינת בכך – תזמנו לשימוע.
35. במישור העקרוני נטען כי לשחקן כדורגל, החותם על הסכם לתקופה קצובה, אין ציפייה מובנית כי ההתקשרות עמו תוארך. בהקשר זה מפנה התובע להחלטה בתיק בוררות שמספרו 6-18/19, שציטוטים מתוכה מובאים בסיכומיה.
36. לבסוף טוענת הנתבעת כי יש לדחות את תביעת התובע לפיצוי בגין עוגמת נפש ונזק לא ממוני.

דיון והכרעה

37. לפי שאפנה להכרעה בטענות הצדדים, אציין כי לצורך כתיבת פסק הבוררות, עיינתי בכתבי הטענות ובסיכומים שהוגשו על ידי הצדדים בתיק זה ונתתי את דעתי לכל הטענות שהועלו על ידי הצדדים, גם כאלה שלא הוזכרו באופן פרטני בסקירה שהובאה לעיל (יוער כי כתבי הטענות של שני הצדדים כוללים טענות שונות שלא הוזכרו בפלוגתאות ובסיכומים והנחתי היא כי טענות אלה נזנחו). עוד אקדים התנצלות בפני הצדדים ובאי כוחם, על העיכוב במתן פסק הבוררות.
38. ראשית יש להכריע בטענת הנתבעת למחיקת טענות המופיעות בסיכומי התובע, אשר חורגות מרשימת הפלוגתאות שהוגשה בהסכמה.
39. על פי ההסכמות ביניהם והחלטתי מיום 21.9.2023, הגישו הצדדים רשימת פלוגתאות העומדות להכרעה בהליך. צודקת הנתבעת כי התובע כלל בסיכומיו התייחסות לנושאים שלא נכללו בפלוגתאות אלה. ממילא וכפי שאבהיר בקצרה להלן, אני סבור כי גם לגופן, טענות התובע בעניינים אלה אינן מבססות עילת תביעה של ממש ודינן דחייה.
40. באשר לטענת התובע בעניין שכר חודש מאי 2022 – כאמור לעיל, מעיון בכתבי הטענות שהוגשו על ידה, נראה כי הנתבעת אינה כופרת בטענה ורק מציינת כי הסכום ששולם לתובע על ידי המוסד לביטוח לאומי שייך לה ולכן יש לקזזו מן הסכום לגביו נטען כי היא חייבת לתובע בגין שכר חודש מאי. אני מקבל, אפוא, את טענת התובע כי הנתבעת חייבת לו סכום של 5,300 ש"ח (ברוטו) בגין שכר חודש מאי 2022. בהמשך פסק הבוררות אתייחס לסכום הריאלי שעל הנתבעת לשלם תובע בראש נזק זה וכן לטענת הקיזוז של הנתבעת.
41. יוער כי איני מקבל את דרישת התובע לפיצוי בגין הלנת שכרו בחודשים ספטמבר ואוקטובר 2021. טענה זו הועלתה באופן כללי ונעדר פירוט ולא גובתה באסמכתאות.
42. באשר לדמי הבראה – לטענת הנתבעת, שכרו החודשי של התובע כלל בתוכו מרכיב של דמי הבראה. כעניין של עיקרון, אין מניעה כי עובד ומעסיק יסכמו כי שכרו של העובד יכלול מרכיב של דמי הבראה, אולם בתנאי שהדבר נקבע במפורש בהסכם העסקתו של העובד וכי יוחדה לכך שורה נפרדת בתלוש השכר של העובד (אחרת אין דרך להבטיח כי הסכום ששולם לעובד בגין מרכיב זה משקף את הסכום המגיע לו על פי הכללים שנקבעו בצו ההרחבה).
43. בענייננו, בסעיף 6 להסכם ההעסקה של התובע ביחס לעונת 2021/22, נאמר כי שכרו של התובע, בסך של 5,300 ש"ח, כולל בתוכו כבר מרכיב של דמי הבראה. יחד עם זאת, לא ראיתי בתלושי השכר של התובע ייחוד של שורה נפרדת לדמי הבראה והנתבעת אף לא טענה כי תלושי השכר כללו את הפירוט הנדרש. בהתאם לכך, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע את דמי הבראה בגין שנת העסקתו האחרונה בקבוצה. התחשיב שהוצג על ידי התובע בהקשר זה לא נסתר על ידי הנתבעת ובהתאם לכך, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע בדין דמי הבראה בעונת 2021/22, סכום של 2,926 ש"ח.

44. לאחר ששקלתי בדבר, החלטתי לדחות את טענות התובע בכל הנוגע לפגמים הנתבעים בהליך סיום העסקתו בנתבעת. הנתבעת הוכיחה כי לתובע הוצע לקחת חלק באימוני הקבוצה בתחילת עונת 2022/23. במענה, השיב התובע להודעת מנהל הנתבעת כי הוא אינו מתכוון להצטרף לאימוני הקבוצה שכן הוא מעוניין "להתאוויר מהמועדון". אמנם, התובע צודק בטענה כי לא הרי הצעה להשתתף באימונים כהרי התקשרות משפטית מחייבת בהסכם העסקה וכי הצעה לשחקן לקחת חלק באימוני קבוצה, אינה מהווה ערובה לכך כי בין הצדדים ייכרת הסכם מחייב ולא מתחייב מכך כי השחקן ישחק בסופו של דבר בשורות הקבוצה. יחד עם זאת, בנסיבות עניינינו, כאשר השחקן עצמו דחה את ההצעה לקחת חלק באימוני הקבוצה ולא הניח תשתית ראייתית להוכיח כי הוא פנה לקבוצה במועד מאוחר יותר בבקשה לחדש את ההתקשרות, לא נראה לי כי בהתנהלות הנתבעת נפל פגם המצדיק חיובה בפיצוי.

45. יוער כי בנסיבות העניין, כפי שתוארו לעיל, איני סבור כי הנתבעת היתה מחויבת להציע לתובע הסכם חדש ומשום כך איני מקבל את טענת התובע בהקשר זה. למעלה מן הצורך אציין כי אני נוטה לקבל את טענתה העקרונית של הנתבעת, כי במצב הרגיל, לשחקן כדורגל אין ציפייה מובנית כי הסכם שנכרת בינו למועדון לעונה מסוימת – יוארך.

46. בכל הנוגע לעיכוב בביצוע חלק מן הפרשות הפנסיוניות, נראה כי הנתבעת לא חולקת על כך שבמהלך מספר חודשים לא בוצעו הפרשות פנסיוניות עבור התובע ונראה גם כי ההשלמה בוצעה רק לאחר פתיחת הליך הבוררות. לעיכוב בהפרשה יש משמעות כלכלית. הצדדים לא הגישו לי תחשיב של הכימות הכלכלי של האיחור בתשלום. לפיכך, על יסוד אומדנא, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע בראש נזק זה סכום של 5,000 ש"ח. בפוסקי את הסכום האמור לקחתי בחשבון, בין היתר, את העובדה כי למשך מספר חודשים, תלושי השכר שהונפקו לתובע, בהן צוינו ההפרשות הפנסיוניות, לא שיקפו את המצב לאשורו.

47. לאחר ששקלתי בדבר, החלטתי לדחות את תביעת התובע לפיצוי בגין נזק לא ממוני. התובע לא הוכיח כי בנסיבות עניינינו, נגרם לו נזק מיוחד, החורג מן הנזק הכלכלי הישיר שנגרם לו עקב הסכומים שהנתבעת נותרה חייבת לו ושבינם היא חויבה בפיצוי. ככל נזק אחר, גם נזק לא ממוני מחייב הנחת תשתית ראייתית. כאמור, בעניינינו לא הוכח נזק כזה.

48. כאמור לעיל, הנתבעת העלתה טענת קיזוז, וזאת בקשר לסכומים ששולמו לתובע על ידי המוסד לביטוח לאומי. על פי המסמך שצורף לסיכומי הנתבעת, לתובע שולם על ידי המוסד לביטוח לאומי סכום כולל של 14,114 ש"ח כגמלת נכות עקב פגיעה שהתרחשה בחודש מרץ 2021. על פי המסמך הנ"ל, הגמלה שולמה לתובע בחודש אוגוסט 2022.

49. כאמור, סכום זה שולם לתובע בגין פגיעה שהתרחשה במרץ 2021, משמע במהלך עונת 2020/21. לגבי עונה זו, טענה הנתבעת (וטענתה התקבלה) כי תביעת התובע התיישנה. בנסיבות אלה, הנתבעת מושתקת ומנועה מהעלאת טענת הקיזוז. בעיניי, בהקשר זה אין משמעות לשאלה מתי שולמה הגמלה לתובע בפועל. עיתוי התשלום הוא עניין שרירותי. השאלה החשובה היא לא מתי שולם הסכום אלא בגין מה שולם. לשם ההמחשה, נניח שהסכום היה משולם לתובע בחלוף 3 שנים ובאותה עונה היה התובע משחק בקבוצה אחרת. האם אותה קבוצה יכולה היתה לקזז את סכום הגמלה מן השכר שהיא מחויבת לשלם לשחקן, רק מכיוון שהמוסד לביטוח לאומי שילם לו באותה תקופה גמלה בגין פגיעה שעבר לפני מספר שנים? אני דוחה, אפוא, את טענת הקיזוז שהועלתה על ידי הנתבעת.

סוף דבר - הסכומים שעל הנתבעת לשלם לתובע

50. בהתבסס על האמור לעיל, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע את הסכומים הבאים:

50.1. שכר חודש מאי 2022 – סכום של 5,300 ש"ח (ברוטו), כאשר סכום זה נושא הפרשי הצמדה וכן ריבית בשיעור שנתי של 8% מיום 9.6.2022 ועד התשלום בפועל.

50.2. דמי הבראה – סכום של 2,926 ש"ח, כשסכום זה נושא הפרשי הצמדה וכן ריבית בשיעור שנתי של 8% מיום 1.9.2022 ועד התשלום בפועל.

50.3. עיכוב בהפרשות פנסיוניות ופגמים בתלושי השכר – סכום של 5,000 ש"ח, כשסכום זה נושא הפרשי הצמדה וכן ריבית בשיעור שנתי של 8% מיום 1.1.2022 ועד התשלום בפועל.

51. בנסיבות העניין ובעיקר בשים לב לפער בין סכום התביעה לסכומים שנפסקו בפועל, החלטתי כי שכר טרחת הבורר יתחלק בין הצדדים בחלקים שווים. אם מי מן הצדדים שילם על חשבון שכר טרחת הבורר סכום העולה על חלקו היחסי (50%), אזי הצד השני ישיב לו את הסכום העודף בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן, יישא כל סכום שלא שולם כאמור הפרשי הצמדה וריבית כדין, מהיום (9.1.2025) ועד התשלום בפועל.

ניתן היום, 9.1.2025

בורר, [REDACTED]